

## ده پاسپارده پېرۆزه که

دهرچون ۲۰

له وانه ی رابردووماندا، بینیمان چۆن گشت چپای سینا دووکه لای لې هه لده ستا له بهر ئه وه ی پهروه رډگار خودا دابه زیبوه سه ری له هوره تریشقه و بروسک بۆ ئه وه ی ده پاسپارده که ی بدات به نه وه ی ئیسرائیل. خودا ئاگاداری که لای ئیسرائیلی کردبوو که ده ست له چپاکه نه دن که ئه وی لایه ئه گهر نا ده مرن. خودا ده یویست فیریان بکات که ئه و چهن پېرۆزه !

بۆ ئه مپۆش پلانمان وایه به ووردی ته ماشای هه ر یه که له وه ده پاسپارده یه بکه ین، و به راوردیان بکه ین له گه ل ژیانمان بۆ ئه وه ی بزانین به رامبه ر خودا چۆن ین، خودای پېرۆز. له به شی بیستی سپاره ی دهرچون له ته ورات ده خوینین. له پاش ئه وه ی خودا دابه زیبه سه ر چپای سینا له ناوه ندی ئاگر و دوکه لدا، ئه م ووشانه ی فه رموو: (من خودا وه ند خوداتم، که له خاکی میسه ره وه ده رم هیئایت، له مالی کۆیله یه تیبه وه.) (دهرچون ۲۰: ۱، ۲)

(۱) (له به رامبه ر من خودای دیکه ت ناییت.) (دهرچون ۲۰: ۳) ئه مه یه که م پاسپاره ده یه. پهروه رډگار خودا فه رموی تنها ئه و ده بیئت خودامان بیئت. شکومه ندی خو ی هاوبه ش ناکات له گه ل هی تر. خودای به دی هیئهر، تاکه خودایه که ده بیئت بیپه رستین. به لام ئه وه ی له م ولاته و له هه موو جیهان ده بیئین شتیکی تره. خه لکی مرۆفی تر به رزه که نه وه بۆ جیگایه که ته نها شایه نی خودایه. ته نها ناوی خودایه که پېرۆز و به هیزه. ته نها ئه وه شایه نی گشت سه رنج و متمانمانه. له گه ل ئه وه شدا، کاتی که خه لک تووشی کیشه ده بن یا خود روو به رووی رېگرېک ده بن، یه که م بیران ئه وه نیه که روو له خودا بکه ن و دوعای بۆ بکه ن که هه موو شتیکی درووست کردووه و ده توانی هه موو شتیکی بکات. له باتی ئه وه، هیوای خو یان ده دنه مرۆفی تر که وه ک خو یانن، وه ده یانخه نه ئه و شوینه ی که هی خودایه. ئه وانی وا ده که ن خودایه کی تریان هه یه له به رده میان. هه بوونی خودایه کی تریش گونا هه !

(۲) له پاسپارده ی دووم خودا فه رموی: (په یکه ر بۆ خو ت دروست ناکه یت... کرنۆشیان بۆ نه به یت و نه یانپه رستیت، چونکه من خودا وه ند خوداتم خودایه کی ئیره دارم!) (دهرچون ۲۰: ۴، ۵)

له م پاسپارده یه، خودا پیمان ده لیت که خو مان له پت بیاریزین. پت ته نها ئاگر و ئه و شیوه تراشراوانه نیه که وا له هه ندی ولات خه لکی ده بیپه رستن. پت هه ر شتیکه که ده که ویتته به ین ئیمه و خودا. بۆ هه ندی که س، توپی پی خودایانه له به ر ئه وه ی توپی پی لای ئه وان زۆر گرنگ تره له خودا. بۆ هه ندیکی تر، ته له فریۆن ده که ویتته به ین ئه وان و خودا. گرنگی ناده ن به وه ی ته ماشای ناو ووشه ی خودا بکه ن بۆ ئه وه ی تیی بگن، کاتیان نیه بۆ هیچ شتیکی تر جگه له ته ماشای ته له فریۆن نه بی. خه لکی تریش هه یه که وه ک خو تان ده زانن نووشته و شتی وا له به ر ده که ن که گوايه خودا به شبان ناکات. بۆ هه ندیکی تر، سه روه ت و سامانیان بووه به جیگری خودا. خودا یه که م که س نیه له ژیانان، به لگو پاره. ته نانه ت تیکه لای شتی وا ده بن که دلای خودا خو ش ناکات بۆ ئه وه ی پاره به ده ست بیئن. بۆ خه لکی وا پاره خودایانه. هه ر شتیکی که جیگای خودا بگریت ئه واته.

(۳) له سبیه م پاسپارده، خودا فه رموی: (ناوی خودا وه ند خودات بۆ شتی پوچه ل مه هیئنه، چونکه خودا وه ند ئه و که سه بی خه تا ناکات که بۆ شتی پوچه ل ناوی ده هیئیت.) (دهرچون ۲۰: ۷) به راستی، خودا نایه ویت ناوی ئه و بۆ شتی پوچه ل به کار بیئین. به لام، هه موو روژ گویمان لای ده بی خه لکی به لئین ده دن و ده لئین (إنشاء الله و ده که م و واده بی، یان ده چمه ئیره و ئه وی) له کاتیکی له دلای خو ی هیچ نیازی ئه نجامدانی ئه و شته ی نیه. راسپیری (مه شیئه تی) خودا دوورترین شته له بیری. ناوی خودا به کار دینیت بۆ ئه وه ی وا له دراوسیه کی بکات باوه ر به درۆیه کانی بکات. ئه م شته گونا هه. هه ندیکی تر ده لئین، (بالله، وام نه کردووه و وام نه کردووه) له کاتیکی به باشی ده زانن که وا ئه و شته یان ئه نجام داوه. هه ندیکی تر ده لئین (خودا ده زانی و ناکه م یان و ده که م) به لام ئه مانه ته نها درۆ ده که ن. ئه مه به کاره یئانی خراپی ناوی خودا. ووشه ی خودا ده فه رموی: (با قسه تان: به لای) بۆ (به لای) و (نه خیر) بۆ (نه خیر) بیئت، له مه بترازیت له خراپه کاره که وه یه) (مه تا ۵: ۳۷)

۰۴) له پاسپاردهی چوارهم که خدا به گهلی ئیسرائیلی به خشی، فەرموی: (یادی پۆزی شەممە بکەوه تا پیرۆزی بکەیت. شەش پۆز کار دەکەیت و هەموو کارەکەت دەکەیت...چونکه خوداوهند له شەش پۆزدا ئاسمان و زەوی و دەریا و هەموو ئەو شتانهی تیاپەتی دروست کرد و له پۆزی حەوتەمدا پشوووی دا.) (دەرچوون ۲۰: ۸-۱۰) لەمەدا دەبینین که خدا ویستی نەوی ئیسرائیل هەموو حەفتەمەین پۆز پشوو بەدن و ناوی خودا بەرز پابگرن.

۰۵) له پاسپاردهی پینجەمدا که خدا به خشی، فەرموی: (پۆزی دایک و باوکت بگره، بۆ ئەوهی پۆزانت درێژ بییت لەو خاکەیی خوداوهند خودات بییت دەدات.) (دەرچوون ۲۰: ۱۲) لێرەدا دەبینین که دایک و باوکمان زۆر تیاپەتن و شایەنی ئەون شانازیان پێ بکەین، وه دەبییت ئەو پۆزیان بگرین که شایەنین. بەلام، ئەم شتە نابینین له نەوهی ئەمەردا. دەبینین مندالان به شیۆه یەکی ناشیاو وهلامی دایک و باوکیان دەدەنەوه کاتی دایک و باوکیان قەسیان لەگەڵ دەکەن، و لچی خۆیان شۆر دەکەن و دەپۆن. دایک و باوکی خۆیان بەرز پاناگرن. تەنها تورەیان دەکەن. بەلام، ئەمە ئەو شیۆهی ژیانه نیه که له پاسپاردهی پینجەم فێردەبین. ئێرادهی خودا بۆ مندالان ئەوهیه که دایک و باوکی خۆیان خۆش بویت، بەرزیاں پابگرن و بەگوێیان بکەن له هەموو شتێک که خودا پێی خۆشه و لهگەڵ ئێرادهی ئەویدا دەگونجی.

۰۶) له پاسپاردهی شەشەمدا، خودا فەرموی: (مەکوژە.) (دەرچوون ۲۰: ۱۳) لێرە خودا دەفەرموی: ئەو کهسەیی مرقۆیک بکوژی، گونا هەنجام دەدات بەرامبەر خودا، لەبەر ئەوهی خودا ئەو کهسەیه که ژیاں و گیان دەبەخشی بەو کهسه. کوشتنی مرقۆیک مانای ئەوهیه رقت له خودایه، لەبەر ئەوهی خودا مرقۆی له وینەیی خۆی دروست کرد. ووشەیی خودا هەر وه پیمان نیشان دەدات که کوشتن تەنها ئەوه نیه که ژیانی یەکی کۆتایی پێ ببینی، لەبەر ئەوهی نووسراوی پیرۆز دەفەرموی: هەر کهسیک رقی له خوشکی یان براهەکی بیتهوه بکوژە. (۱ یۆحەنا ۳: ۱۵) ئەوهی زۆر کهس پشت گوێی دەخەن ئەوهیه که خودا دادوهری کهسیک ناکات تەنها بەگوێهری کرداره کهی، بەلکو هەر وه ها به گوێهری ئەو شتەیی به تەمایه بیكات، وانا به گوێهری نیازه کهی! لەبەر ئەوهی خودا تەماشای دل دەکات، پق و کوشتن له چاوی ئەو وهک یەک گونا هە.

۰۷) له پاسپاردهی حەفتەمدا، خودا فەرموی: (داوینپییسی مەکە.) (دەرچوون ۲۰: ۱۴) هاوسەرگیری دیاریکی بەنرخه له لایەن پەروردگار وه. خودا دەزانی چی باشترین شتە بۆمان، لەبەر ئەوهش، لەپاش ئەوهی ژنیکی به خشی به مرقۆ بۆ هینان، ویستی ئەو خۆی تەنها بۆ ژنه کهی تەرخان بکات و رەتی کردوه که تاقه حەزێکی هەبێ بۆ هەر ئافرهتێکی تر. ووشەیی خودا دەفەرموی که: پێویسته پیاوان ژنهکانیان وهک لەشی خۆیان خۆشبویت، ئەوهی ژنی خۆی خۆشبویت خۆی خوش دەوی. (ئەفسۆس ۵: ۲۸) هەر وه ها که: ئەوهی ژنه کهی بێ هۆی داوینپییسی تەلاق بدات و یەکیکی دیکه بهینیت، ئەوا داوینپییسی دەکات. (مەتا ۱۹: ۹) کاتی خەلکی له یاسای خودا دەر دەچن و ئەوهی بۆیان حەرام کراره ئەنجام دەدن، زۆر جار له لشیان ئەنجامهکانی ئەو شتەیان دەر دەچیت. بۆیه زۆر نهخۆشی کوشنده تووشی ئەو کهسانه دەبییت که په یوهندی رهگهزی (سیکسی) له دەر وهی بازنهیی هاوسەرگیری ئەنجام دەدن که خودا دایمه زاندهوه. پێویسته شتیکی تر بزائن: داوین پیسی هەر ئەوه نیه که به له شمان دهیکەن، بەلکو بیریشمان دهگریتهوه. سهبارەت بهمه، نووسراوی پیرۆز دەفەرموی: ئەوهی به ههوه سبازییهوه سهیری ئافرهتێک بکات، ئەوا له دلی خۆی دا داوینپییسی له گەل کردوه. (مەتا ۵: ۲۸)

۰۸) له پاسپاردهی هەشتەمدا خودا فەرموی: (مەدزە.) (دەرچوون ۲۰: ۱۵) ئەم پاسپاردهیه پوونه. بەلام دەبییت بزائن که له پیش چاوی خودا که دەبییت دادوهریمان بکات، دزی هەر ئەوه نیه پاره یاخود شتیکی بەرین که هی خۆمان نیه. تەنانەت گەر بییت و بتهوی شتی خەلکی تر بەری، بەلام نهیان بەری، ئەوا تۆ له ناو دلتا دزی! خودا تەماشای دل دەکات. دزی چەن لایه نیکی هەیه. بۆ نمونە، ئەگەر خاوهن ئیشه کهت ئیشیکت بۆ دابنی، وه پارهت دەداتی بۆ ئەوهی ئەو ئیشه بکە، وه باوهپی وایه که تۆ ئیش دهکە له کاتیکیدا تۆ تەنها کات به سهر ده بهی، ئەوا تۆ دزی دهکە! بەلێ، تۆ له خاوهن ئیشه کهت دزی دهکە. ئەو سزای دزین و بۆ هەموو گونا هیکێی تر چیه؟ سزاکه ی مردنه و چوونه ناو ئاگری دۆزهخه که هەرگیز ناکوژیتهوه!

۰۹) نۆیم پاسپارده ده لیت: (به درؤ شایه تی له سه ر دراوسیکه ت مه ده.) (دهرچوون ۲۰: ۱۶) ئەمەش ههروهه زۆر پوونه. پهروهردگار خودای راستیه وه هیچ په یوهندی له گه ل درؤدا نیه! مرؤف پیی وایه که درؤی بچوک پیی دراوه بۆ خۆ لادان له کیشه و پاراستنی ناشتی. به لام له گه ل خودای راستی شتی وهک (درؤی بچوک) نیه! خودا ده فهرموی: هه ر که سیك درؤ بکات ئەوا خهسله تی شهیتان هه لده گری، چونکه شهیتان درؤزنه و باوکی درؤیه. (یۆحه ننا ۸: ۴۴) شهیتان درؤی له گه ل باپیرانمان ئاده م و حه واکرد، وه به رده وامه له هه لئه تانی خه لکی به درؤکانی! هه ر که سیك درؤ بکات وهک شهیتانه.

۰۱۰) له پاسپارده ی دهیم خودا ده فهرموی: (چاو مه پره مالی دراوسیکه ت. چاو مه پره ژنی دراوسیکه ت و خزمه تکاره که ی و گایه که ی و گویدرؤژه که ی و هه ر شتی که هی دراوسیکه ت بییت.) (دهرچوون ۲۰: ۱۷) ئەم پاسپارده یه زۆر به پوونی پیمان نیشان ده دات که خودا ده زانی دلمان چهن خراپ و پیسه. چاو برینه ناو و چاو برسیه تی له ناو دلی نه وه ی ئاده مده هیه. دلله خراپه کانه مان وامان لی ده کات ته ماح له ژنی مرؤفی تر بکهین یا خود چاو بپرینه شتی که که سیکی تر هیه تی و ئیمه نیمانه. ئەمه گونا هیه، له بهر نه وه ی وشه ی خودا ده فهرموی: هیچمان نه هیناوه بۆ جیهان، ئاشکرایه ناتوانین هیچیشی لی بیهینه ده ره وه. جا ئەگه ر خواردن و پۆشاکمان هه یه با پیی پازیبین. (۱ تیمؤساوس ۶: ۷، ۸) ئەمانه هه ر ده پاسپارده که ن که خودا به خشی به موسا و نه وه ی ئیسرائیل.

چۆن ده توانین وانه ی ئەمرؤ کۆتایی پیی بینین؟ رهنگه به پرسیاریک. فهرموو پرسیاره که که هه ر یه که له ئیمه ده بییت وه لامی بداته وه: (ئایا من به گوپی هه ر یه که له ده پاسپارده که م کردووه؟) رهنگه تۆ بزانی که کاتی پزگاری ده ره که هاته جیهانه وه، هه ر ده پاسپارده که ی کورت کرده وه بۆ دوو ووته. فهرموی:

۰۱) (خودای پهروهردگارمان یه ک خوداوه نده، جا خودای پهروهردگاری خۆت به هه موو دل و هه موو گیان و هه موو بیر و هه موو تواناته وه خۆش بووی!)

۰۲) (دووهمیش ئەمه یه، {نزیکه که ت وهک خۆت خۆش بووی}، هیچ پاسپارده یه که له دوو پاسپارده یه گرنگتر نییه.) (مارقؤس ۱۲: ۳۰، ۳۱)

ئیسیتاش، گه ر ده ته وی خۆت تا قی بکه یته وه بۆ نه وه ی بزانی ئایا تۆ ده پاسپارده که ت جی به جی کردووه که خودا به خشی به موسا یان نا، ده توانی دوو پرسیار له خۆت بکه ی.

یه که م: په یوه ندیم له گه ل خودا چۆنه؟ خودام خۆش ده وی پر به دل م؟

دووهم: په یوه ندیم له گه ل خه لک چۆنه؟ دراوسیکه م خۆش ده وی وهک نه وه ی خۆم خۆش ده وی؟

په یوه ندیت له گه ل خودا چۆنه؟ با دل ت به راستی وه لام بداته وه. ئایا خودات خۆش ده وی به هه موو بیر و بۆچوونته وه؟ ئایا خودات

خۆش ده وی پر به دلته وه؟ ئایا خودا و وشه ی خودا به یه که م شت داده نه ی له زیانت؟

ئهی ده رباره ی په یوه ندیت له گه ل خه لک؟ ئایا دراوسیکه ت وهک خۆت خۆش ده وی؟ ئایا خه لکی له هه موو شتی که به پیش خۆت

ده ده ی له هه موو شتی که؟ ئایا گرنگی ده ده ی به مرؤفه کانی تر وهک نه وه ی گرنگی به خۆت ده ده ی؟ ئایا ئەو شتانه ئەنجام ده ده ی

بۆ خه لکی که ده ته وی خه لکی بۆ تۆی ئەنجام بده ن؟

ئەگه ر نه توانی وه لامی هه موو ئەم پرسیارانه به به لی وه لام بده یه وه، ئەوا بزانه که تۆ له به رامبه ر خودا ته عه دات کردووه. به

کرده وه ی خۆت، ناتوانی هیوای هیچ شتی که بخواری جگه له نه فره تی دادوهری خودای راستو دروست! نووسراوی پیروز ده فهرموی:

به لام ترسنۆکان و بی باوه ران و قیزه وه نان، بکوژان و داوینیبسان و جادوو گه ران، بت په رستان و هه موو درؤزان، به شیان له

ده ریاجه ی به ئاگر و گوگرد داگیرساوه. (ئاشکراکردن ۲۱: ۸)

خودا پیروزه و ناتوانی له شتی ناپیروز ببوری. خودا ته واوه و ناتوانی هیچ ئیشیکی ناته واو قه بوول بکات. له بهر نه وه نووسراوی

پیروز ده فهرموی: ئەوه ی هه موو شه ریعه ت بپاریزی ت و ساتمه له یه کیکیان بکات، ئەوا له هه مووی تاوانباره. (یاقوب ۲: ۱۰) چونکه

به کرداری شهریهت کەس لەلای بی تاوان ناییت، بەلکو گونا بههوی شهریهت دەناسریت. لەبەر ئەوەی هەموو گوناھیان کرد و لە شکۆی خودا کەوتن (رۆما ۳: ۲۰، ۲۳) ووشە ی خودا ئاشکرایە: هەموو گوناھیان کرد و هەر کەسێک لە هەموو نووسراوی سپارەکانی تەورات نەچەسپیت بۆ پەپەرەو کردن، نەفرەت لیکراوە. (گەلاتیا ۳: ۱۰)

ئە ی باشە بۆچی خودا ئەو دە پاسپاردهیه ی پیمان داوه ئەگەر کەسمان نەتواین بیپارێزن؟ ئەمە پرسپاریکی زۆر گرنگە و لە وانە ی داھاتوو دەخوینین چۆنیەتی وەلامی خودا دەبینەوہ.

دەبا خوداش بە بەرەکەتت بکات و ئەم پاسپارییە گرنگەت بۆ ئاشکرا بکات کە لە ووشە یدا دەلیت:

ئەوہ ی هەموو شەریعەت بیپارێزیت و ساتمە لە یەکیکیان بکات، ئەوا لە هەمووی تاوانبارە. (یاقوب ۲: ۱۰)



## گرنگترین پرسپارەکان بۆ ئەم وانە یە:

۱. ئایا خۆت بەگوێی هەر یەک لە دە پاسپاردهکەت کردووە؟
۲. پە یوہندیت لەگەل خودا چۆنە؟ خودات خۆش دەوی پر بە دلت؟ با دلت بە راستی وەلام بداتەوہ؟
۳. پە یوہندیت لەگەل خەلک چۆنە؟ دراوسیکەت خۆش دەوی وەک ئەوہ ی خۆت خۆش دەوی؟
۴. ئایا خودات خۆش دەوی بە هەموو بیرو بۆچوونتەوہ؟
۵. ئایا خودا و ووشە ی خودا بە یەکەم شت دادەنە ی لە ژیانت؟
۶. ئە ی دەربارە ی پە یوہندیت لەگەل خەلک؟
۷. ئایا دراوسیکەت وەک خۆت خۆش دەوی؟
۸. ئایا خەلکی لە هەموو شتیک بە پیش خۆت دەدە ی لە هەموو شتیک؟
۹. ئایا گرنگی دەدە ی بە مرقفەکانی تر وەک ئەوہ ی گرنگی بە خۆت دەدە ی؟
۱۰. ئایا ئەو شتەنە ئەنجام دەدە ی بۆ خەلکی کە دەتەوی خەلکی بۆ تۆی ئەنجام بدەن؟
۱۱. بۆچی خودا ئەو دە پاسپاردهیه ی پیمان داوه ئەگەر کەسمان نەتواین بیپارێزن؟